

Scufița Roșie

A fost odată, într-un sat, o fetiță tare drăgălașă. Mama ei o iubea nespus, iar bunica, și mai mult. Aceasta îi făcuse o scufiță roșie, care îi stătea atât de bine, că toată lumea îi spunea Scufița Roșie.

Într-o zi, mama pregăti niște plăcinte și-i spuse fetei:

– Du-te să vezi cum se mai simte bunica ta, căci e bolnavă.

Du-i plăcințelele astea și ulcica asta cu unt.

Scufița Roșie o porni numaidecât la drum spre bunica ei, care trăia în satul de dincolo de pădure.

– Nu te abate din drum și ai mare grijă! îi spuse mama ei.

Și cum mergea Scufița Roșie prin pădure, numai ce-i ieși în cale lupul. Se gândi s-o înfulece pe fetiță, dar nu îndrăzni, căci zări nu departe niște tăietori de lemne. Așa că o întrebă încotro se îndreaptă, iar Scufița Roșie, care nu știa că nu trebuie să se încreadă în cumătrul lup, îi spuse:

– Mă duc până la bunica, să-i duc niște plăcinte și o ulcică cu unt, făcute de mama.

– Și unde stă bunica ta? o întrebă lupul.

– O, hăt departe, răspunse Scufița Roșie, în prima casă din satul ce se zărește colo, după moara aceea.

